

Nr 457

Av herr Åkerlund, om sekretesskydd för vissa läkarintyg.

Den enskilde medborgaren åtnjuter inom den allmänna hälso- och sjukvården ett författningsmässigt reglerat sekretesskydd. Detta skydd måste tillmätas den allra största betydelse. Det är nämligen ett villkor för den förtroendefulla kontakt mellan den vårdsökande och sjukvårdens personal i olika ställningar som krävs för att sjukvården skall bli effektiv. Den tystnadsplikt som gäller för all inom sjukvården och inom den allmänna sjukförvaltningen etc. verksam personal gör att detta skydd som regel fungerar på ett tillfredsställande sätt.

I ett visst avseende saknar emellertid den enskilde medborgaren sekretesskydd i fråga om uppgifter som berör hans hälsotillstånd. Detta gäller de intyg som utfärdas av läkare bl. a. i samband med anställande i statens tjänst. Enligt min mening utgör detta en olämplig och omotiverad lucka i skyddet, och det synes mig angeläget att föreskrifterna så ändras att denna olägenhet kommer ur världen.

Ifrågavarande anställningshandling torde användas årligen i kanske upp till 75 000 fall av nyanställning eller transport. Det är således ett mycket stort antal människor som är berörda, och blanketten i fråga torde föras av trycket i en sammanlagd årlig upplaga på snarare över än under 200 000 st. Som blanketten nu är av medicinalstyrelsen fastställd kan bl. a. komma att ges uppgifter inför offentligheten t. ex. om veneriska och psykiska sjukdomar.

Enligt nuvarande regler blir läkarintyget i sin helhet offentlig handling. Detta har bl. a. olägenheten, att den intygsutfärdande läkaren — som ju är medveten att han skriver för offentligheten — är starkt hämmad i sin skrivning av konflikten mellan patientens välförstådda intresse och läkarens sanningsplikt inför den intygsanvändande parten. Något missbruk har dock knappast offentligen rapporterats.

Några svårigheter att anvisa alternativt förfaringssätt, som tillgodoser såväl den anställningsökandes intresse av sekretess som av myndighetens intresse av full anställningsinsyn och av de medsökandes anspråk på inblick, synes icke föreligga. Exempelvis vore det möjligt att dela blanketten i två delar, varav den ena — innehållande de medicinska grundläggande data — endast blir tillgänglig för det anställande verkets tjänsteläkare och det andra — innehållande »klämman» beträffande den anställningsökandes lämplighet från medicinsk synpunkt för den sökta tjänsten — behandlas i samma ordning som för närvarande.

Bestämmelser av nyss nämnt slag synes böra införas i lagen om rätt att utbekomma allmänna handlingar, närmast dess 14 §.

Under åberopande av det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan författningsändring att intyg utfärdade av läkare i samband med anställning i statens tjänst sekretessbelägges på sätt i motionen angives.

Stockholm den 26 januari 1964

Henrik Akerlund